

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

**Slovo úvodem**

A je to tady. Přesně před **osmnácti lety**, v říjnu 1996 spatřily světlo světa první **OISoviny**. Již od začátku roku mu předcházelo 7 čísel jednostránkového OISáku, ale to právě se narodilo až v říjnu. Od té doby jsou s vámi. Vyrůstaly z dětských krůčků a pomalu dospívaly. Zpočátku existovaly jen v papírové podobě kradmo tištěné na firemní tiskárně, ale protože šly vždy s technickým pokrokem, emancipovaly se a od 42. čísla (leden 2006) vycházejí výhradně v elektronické podobě souboru *pdf*. Jubilejní výtisk má již číslo **113**, čili za tu dobu celkem 226 stránek A3 textu, zhruba 340 700 slov nebo 1 848 793 písmen. To už je slušné dílo a vyžaduje to potrápiti mozkové závitky k jeho vytvoření. Kdybych se nad každým slůvkem zamyslel jen 5 sekund, znamenalo by to, že jsem nad psaním OISovin strávil 473 hodin. A to někdy nápad ne a ne přijít.



Ale jak správně usuzujete, kdyby mě to nebavilo, tak bych to nedělal. Jak můžete zjistit z mé webové stránky, tak čísla 4, 13, 15, 19, 20, 22 a 23 jsou navždy ztracena, neboť se nezachovala v elektronické podobě. Jejich papírové podoby však možná někde ještě existují pod sušenými houbami či jako obal na šroubky v zapadlé dílně. OISoviny tedy přežily svá dětská léta, pubertu a dnes vstupují do dospělosti. Nemělo by je to však příliš poznamenat. Doufám, že si i tak zachovají jistý smysl pro humor, nadsázku. Bude v nich místo jak pro filozofické otázky, tak pro blbinky. Tak, jako je tomu v životě. A jak dlouho ještě budou s vámi? Tak o tom rozhodne *Velký režisér* nebo „*Ten Němec*“.

**Motto**

**Kdo nečte OISoviny, neví nic o životě.**

**Z citátů, reklam, inzerátů a...**

- „Není-li přítomen ministr, rozhoduje náměstek. Není-li přítomen náměstek, rozhoduje zdravý rozum“.
- „Bigamie je trestný čin, který je současně trestem“.
- „Věrnost: silné svědění se zákazem poškrábat se“.
- „Jak jste dosáhl tolika geniálních objevů? Tím, že jsem o nich přemýšlel. *Isac Newton*“.
- „Chytří se uplatní v životě, moudří v čítankách“.
- „Jestliže vytočíte omylem špatné telefonní číslo, nikdy není obsazeno“.
- „Pesimisté jsou přesvědčeni, že všechny ženy mají volné mravy, optimisté v to doufají“.
- „Humor je jedinou obranou předem ztracených pozic“.

**Víte, že?**

- Co když při zhroutení hvězdy vlastně černá díra nevznikne a během pár mžiků se překlopí do bílé díry? Kvůli dilataci času by ve vesmíru zatím uplynula spousta miliard a bilionů let. Tvrdí to nová teorie založená na smyčkové kvantové gravitaci. No potěš pánbůh, kromě strunové teorie tu máme i smyčkovou gravitaci....  
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=7700>
- V červenci 2012 Zemi jen velmi těsně minula mohutná sluneční erupce. Mohla vyvolat obdobnou pohromu jako ta v r. 1859. Že by to nebyla legrace si přečtete zde:  
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=7703>
- V Africe od ledna zuřila jen za malého zájmu médií největší epidemie eboly. Zahnuje už Guineu, Sierra Leone, Libérii, Nigerii a Kongo. Již počátkem září onemocnělo přes 5800 lidí a z toho téměř 2900 zemřelo. Svět se začal více

zajímat až když do USA a Španělska přivezli první nemocné občany.

[http://zpravy.aktualne.cz/zahranici/strach-z-eboly-roste-liberie-zavrela- hranice/r~8ae4d2c8170711e48c04002590604f2e/?utm\\_source=centrumHP&utm\\_medium=dynamicleadbox&utm\\_campaign=A&utm\\_term=position -1](http://zpravy.aktualne.cz/zahranici/strach-z-eboly-roste-liberie-zavrela- hranice/r~8ae4d2c8170711e48c04002590604f2e/?utm_source=centrumHP&utm_medium=dynamicleadbox&utm_campaign=A&utm_term=position -1)

**Zajímavá úloha**

Mějme dvě stejné sklenice, levou naplněnou ginem a pravou naplněnou tonikem. Dáme-li stranou otázku proč vlastně do ginu ještě něco přidávat, můžeme přistoupit k experimentu. Přeneseme-li čajovou lžičku z pravé sklenice do sklenice levé a pořádně zamícháme, máme vlevo směs hodně ginu a málo toniku. Z této směsi přeneseme opět čajovou lžičku zpět do pravé sklenice s tonikem. Obě skleničky jsou nyní stejně naplněny. Je ale více toniku v ginu (vlevo) nebo ginu v toniku (vpravo)?

**Jak vznikla zájmena?**

Zamysleli jste se někdy nad tím, jak a proč vznikla v jazyce zájmena? Já myslím, že už vím. Dodali je tam starší lidé, kteří si už nemohli vzpomenout na skutečná jména. Však to znáte, takovou tu typickou konverzaci z domova seniorů: „*No viš přece jak tenkrát, ten se pustil do toho, že mu chodí za tou, no... Pak se tam objevil včas onen... a odtrhl je od sebe. Ale on měl trochu pravdu, tamtá bruneta mu nadbíhala a dělala na něj ty, no voči*“.

A je to. Nakonec se domluví. Jazykoví vědci nám říkají, že zájmena se používají tam, kde je jasné o kom, čem se mluví. Ale ona se i výborně hodí tam, kde ani mluvčí nemá úplně jasnou představu o kom, čem to mluví. Jsou to takové oslí můstky naší paměti. Možná, že později by se hodily i nějaké náhrady za slovesa, protože za přídavná jména už ji máme také. „*No, to auto mělo barvu tu takovou tu, viš*“.

**Architektonické styly**

Jistě vám mnoho říká gotika či baroko, ale máte přehled, kdy se jednotlivé styly uplatňovaly a co je pro ně typické? Já tedy moc ne a proto jsem zapátral. V nějakém stylu se stavělo od nepaměti, ať už to byl Sumer, Egypt, pak Řecko a Řím, ale to byly do značné míry styly regionální. Jisté globalizace se dočkaly až ty pozdější, navíc v našem civilizačním okruhu.

Pomineme tedy dřevěné palisády a začneme stylem **románským**. Tento sloh se prosadil ve stavitelství a výtvarném umění v zemích západní, jižní a střední Evropy v 11.-13. století. Východ Evropy byl v té době ovlivněn byzantským stylem. Byl inspirován stylem římských staveb a jsou pro něj typické dva druhy sakrálních staveb – kulaté rotundy a obdélníkové baziliky. V románském slohu byly postaveny také světské stavby, zejména hrady, které sloužily především jako pevnosti na obranu před nepřítelem. Pro tento styl je charakteristický především nelomený

oblouk. U nás rotunda ve Znojmě, Vyšehradě, na Řípu, bazilika sv. Jiří na Hradě.

Následujícím slohem byla **gotika**. Vznikla v polovině 12. století ve střední Francii, odtud se postupně rozšířila do většiny ostatních zemí západní a střední Evropy. Název „gotika“ zavedli italští humanisté, kteří ji mylně spojovali s Góty. Je monumentální, typická štíhlými věžemi, zdobností, lomeným, nahoře navazovaným obloukem a stropními klenbami. Typickou stavbou je katedrála. U nás sv. Vít a Barbora v Kutné hoře.

Od 14. století nastupuje **renesance**, která trvá až do 16. století. Vyznačovala se mimo jiné zesvětštěním, individualismem a návratem k antice. Též je úzce spjata s humanismem. Její kolébkou bylo jednoznačně město Florencie. U nás Letohrádek královny Anny, Trojský zámek.

**Baroko** se vyznačuje především monumentálními stavbami, které porušovaly všechna tehdejší pravidla. V 17. století vzniklo množství církevních staveb (kostely, kláštery) a téměř stejné množství světských staveb (městské domy pro šlechtu, kterým se říkalo „hotely“, paláce, letohrádky, zámky, školy a radnice). Snaží se o porušování pravidelnosti a střídmosti, typická je okázalá zdobnost. Budovy byly stavěny na nepravidelných a komplikovaných půdorysech, měly množství oblouků a elips; na druhé straně architekti stavěli budovy symetrické, protože hlavní důraz kladli na vnější dojem a ne na funkčnost; a to i za cenu toho, že někde vznikla falešná brána, okno či dveře. Na čas se uplatnila i barokní gotika (Santini) po třicetileté válce. U nás oba chámy sv. Mikuláše.

Na baroko navazuje v 18. století **rokoko**. Pro tento sloh je příznačná přehnaná zdobnost a hravost a to i v architektuře. Motivy popínavých rostlin, ornamenty, fresky. V Praze moc rokoka není, ale dobrým příkladem je zámek Dobříš.

**Klasicismus** vznikl na francouzském královském dvoře za vlády Ludvíka XIV a uplatňoval se od 17. až do počátku 19. století. Inspiroval se v umění starého Řecka a Říma. U nás Stavovské divadlo, letohrádek Kinských v Petřínských sadech nebo Masarykovo nádraží.

V 19. století přechází klasicismus v **empír**. Název se odvozuje z francouzského slova empire - císařství. Proto je hlavním znakem tohoto slohu jednoduchost až přísnost tvarů a rovněž přehlednost. Architektura usiluje o monumentální účinek. V Praze je příkladem empíru například fasáda domu U Hybernů a pak zámek Kačina.

V 19. století se rozpadla slohová jednota a jeden sloh je inspirován druhým. Ve druhé polovině 19. století se architekti inspirovali u velkých slohů minulosti. Proto toto období nazýváme **romantismem**. Tady vzniká novorenesanční a novogotická architektura. Typickým příkladem je Národní divadlo.

**Secese** vznikla na přelomu 19. a 20. století. Uplatňuje se nejen v architektuře, ale také v užitém umění - ve výrobě nábytku, ve šperkařství, sklářství, ve výrobě porcelánu, v knižní grafice a v plakátových obrazech. Připomeňme si například díla A. Muchy. Často se inspiroval v gotice, ale i v ornamentech dávných Keltů a v japonském umění. Je pro ni charakteristická velká fantazie, výtvarná stylizace, rostlinný ornament z listů a květů. Ty ukazují na proměnlivost života. V Praze je nejlepším příkladem Obecní dům u Prašné brány nebo Wilsonovo nádraží.

**Kubismus** - směr se nejprve uplatnil ve francouzském malířství, ale záhy pronikl i do architektury. Pojmenování dostal z latinského výrazu cubus pro krychli. Tento sloh vychází z myšlenky, že základním tělesným tvarem je krychle. Kubistická architektura vzkvétala převážně v letech 1910-1914. Do vývoje kubistické architektury zasáhla první světová válka, kubismem ovlivněná díla najdeme i v poválečných letech - např. Dům U černé matky Boží v Celetné ulici.



**Konstruktivismus** se v Čechách uplatňuje od počátku dvacátých let minulého století. V době, kdy se začal ve stavebnictví prosazovat železobeton a podobu stavby tak definuje její konstrukce. U nás se první skutečně velkou stavbou tohoto slohu stal Veletržní palác v Holešovicích.

**Funkcionalismus** - podstata tohoto slohu již není ve tvarech a zdobnosti konstrukce stavby, důraz je kladen na účel budovy a to s ohledem na její funkci. Jistě znáte vilu Tugendhat nebo Gočárův kostel sv. Václava ve Vršovicích.

Pak už přišel jen **socialistický realismus** a tak je nejvyšší čas skončit.

## Právo-povinnost jako bratři

Žijeme v době, kdy se každý ohání svými právy a domáhá se jejich plnění. OSN schválila deklaraci lidských práv, existuje právo na to či ono. Ale o tom, že aby se práva urodila na stromě života, musí být tento strom obděláván a opečováván, ani muk. Jejich nezbytným protipólem jsou totiž povinnosti. A o těch neradi slyšíme. Asi je to už v lidské povaze urvat co nejvíce a co nejlaciněji.

Trochu to připomíná situaci ve fyzice na počátku 20. století, kdy existoval oddělený čas a prostor. Vědci si mysleli, že obojí je samostatné a absolutní. Pak přišel Einstein a ukázal, že spolu neuhýbe úzce souvisí, ale že nemůže být jeden bez druhého. Dokonce spolu vytvářejí jeden celek – časoprostor.

Dokud nezačneme chápat práva ve společném prostoru s povinnostmi, budou s nimi vždycky potíže. Šel bych ještě dál. Čerpání práv by mělo být podmíněno prokazatelným splněním povinností. Zloděj nebo lupič by tedy neměli mít stejná práva, jako jejich oběti. Narušením jistých povinností by se jedinci zužovala i jeho práva. Se závažností narušení tím více, až k tomu základnímu – na život. Někdo namítne, že se o to právní řád snaží a já odpovídám, snaha je málo.

Jen tak se naučíme chápat dvojici práva a povinnosti jako jeden prostor. Jako to říkají Indové, *Ganga práv pramení z Himaláje povinností*.

## Co to je?

1. Nedá-li se věc pochopit selským rozumem, jde o matematiku.
2. Když to nedává žádný smysl, pak se jedná buď o ekonomii, nebo o psychologii.
3. Je-li něco zelené nebo se to hýbe, je to biologie.
4. Jestliže to zapáchá, je to chemie.
5. Nefunguje-li to, je to fyzika. z netu

A jak by to vypadalo, kdyby se nejednalo o věc, ale o bytost?

- |            |   |
|------------|---|
| Ad 1) a 2) | žena                                    |
| Ad 3)      | rosnička nebo žena, co přehnalá make-up |
| Ad 4)      | muž nebo tchoř                          |
| Ad 5)      | muž s rýmou                             |

## Neviditelné inkousty

Také jste si jako pubescenti hráli s neviditelnými inkousty, aby nikdo nepovolaný nemohl přečíst vaše tajemství? Tady je malá reminiscence.

První skupinu tvoří organické kapaliny jako moč, mléko, citrónové šťávy, ocet a ovocné šťávy (např. cibule); a text lze zviditelnit lehkým zahřáním. Tepelným rozkladem organických látek (cukrů, popř. bílkovin) dochází ke zbarvení produktu dohněda. Podobně je tomu u roztoku cukru (sacharózy) okyseleném kyselinou sírovou.

Druhou skupinou jsou chemické látky, které sice nejsou organického původu, ale text jimi zbarvený se zviditelňuje také zahřáním. Sem patří např. nasycený roztok dusičnanu draselného, který zanechá na papíru po odpaření malé bezbarvé krystalky. Tato sloučenina je silným oxidačním činidlem a po zahřátí papíru dojde k procesu podobnému spalování – papír v místech s inkoustem zuhelnatí. Jiným případem může být chlorid kobaltnatý, který se vyskytuje buď v podobě hydrátu nebo bezvodé soli. Hydrát je jen slabě růžový, takže na papíru není téměř vidět, avšak po zahřátí se rozloží a dojde k jasně modrému zbarvení.

Třetí skupinou je využití chemických reakcí k zviditelnění písma. Využití je založeno na tvorbě barevných produktů po reakci s jinou chemickou látkou. Takových inkoustů lze vytvořit celou řadu,

stačí, když výchozí látka bude bezbarvá nebo jen slabě zbarvená a produkt po chemické reakci bude mít naopak výraznou barvu. Např. píše-li špion síranem železnatým, nebude nic vidět, dokud text nepotřepe kyanidem sodným. Obě sloučeniny spolu začnou reagovat a vytvoří ferrokyanid neboli pruskou modř.

Poslední skupinu tvoří neviditelné inkousty, kde se ke zviditelnění zapsaných zpráv nevyužívá ani teplo ani chemikálie, ale ultrafialové (UV) nebo infračervené záření. Kupříkladu text napsaný kyselinou salicylovou je viditelný pouze po dopadu ultrafialového záření. Toto záření příjemce snadno získá např. z lampiček, které se prodávají na ověřování pravosti bankovek nebo z horského sluníčka, případně ze speciálních k tomuto účelu prodávaných zařízení. Obyčejné papíry pod UV zářením „svítí“, proto je nutné používat neklížený speciální papír (lze jej však nahradit i pijákem nebo filtračním papírem). Jev, který v tomto případě umožňuje zviditelnění písma, se nazývá fluorescence. Látka, která fluoreskuje, pohltí záření o vyšší energii (v tomto případě neviditelné UV záření) a vyžáří světlo o nižší energii (zde fialové světlo).

Umění výroby dokonalého neviditelného inkoustu spočívá v nalezení sloučeniny, která bude reagovat s co nejmenším počtem chemikálií – ideální by bylo, aby to bylo pouze s jedinou. Při testech na neviditelný inkoust se dopis postupně na různých částech potíral vybranými chemikáliemi, které byly známé jako běžné „vývojky“ pro neviditelná písma. Používané vývojky měly tak široké spektrum, že vyvolávaly i takové věci jako mastné skvrny, otisky prstů a kapky potu. Dopisy byly dále zkoumány infračerveným a ultrafialovým světlem. D. Kahn v knize *The Codebreakers* (Luštitelé kódů) uvádí, že za druhé světové války bylo v USA při systematických i náhodných prohlídkách pošty zachyceno a FBI předáno 4600 podezřelých dopisů a z nich 400 skutečně obsahovalo informace psané neviditelným písmem. Konkrétní recepty zde:

<http://www.scienceworld.cz/neziva-priroda/ze-zakulis-neviditelnych-inkoustu-1227/>

## Filipika proti musulmanům

Co to je vlastně víra? Je to především životní názor, přesvědčení, že svět je takový, jak chci věřit, že je. Víry jsou různé, křesťanství, islám, hinduizmus, budhismus, judaismus a mnoho dalších. Svou víru ale mají přece i ateisté. Je to jejich občanský postoj a životní nazírání na svět, zpravidla preferující svobodu jednotlivce. Věřící jen v omezené míře konfrontuje svoji víru s realitou okolního světa, protože od toho je to víra, kterou si zvolil, aby se jí věřilo. To mě přivádí ke kacířské otázce, jak úzká je hranice mezi vírou a duševní poruchou, třeba schizofrenií. Nemocný také věří svým představám, hlasy, které ho pronásledují a přesvědčují, považuje za reálné a naslouchá jim. Necítíte tu vzdálenou podobu s tím, jak se *tomu a tomu zjevil ten a ten a dal mu, či nadiktoval....* ? Jen se zamýšlím nad fakty a podobenstvími. Jistě věřící se zřejmě teď naježili. Jak si může dovolit něco takového být jen zdánlivě srovnávat? No naježil by se i schizofrenik. Aby bylo jasno, já nemám nic proti víře, má plno pozitivních aspektů a někdy sám nevím, jsem-li ateista nebo věřící? Jen nesmíme zapomínat, že člověk má víru i rozum. A rozum klade otázky.

Tím, že je na této přelidněné planetě tolik různých věr, musí se naučit spolu koexistovat. Proto je nesmírně důležitá tolerance. Příkladem tolerance byl starověký Jeruzalém. První se proti toleranci provinili křesťané, když pozvedli meče a křížovými výpravami se pokoušeli přiblížit svému bohu. Naštěstí byli nakonec poraženi a nahlédli bezperspektivnosti takového snažení. Vzpamatovali se z toho celý středověk. Mezitím přišlo zlaté období islámu, spojené rozkvětem obchodu i věd a moudrou tolerancí. Bohužel také jednou skončilo a nastaly výboje islámu proti křesťanům. Východní náboženství mezi sebou většinou neměla problémy a výjimečnou tolerancí vyniká budhismus.

Velmi obtížnou situaci vyvolá fakt, pokud některé náboženství má přímo ve své víře zabudovanou nesnášenlivost a nenávisť k ostatním vírám a bezvěrcům. Vyzývá-li ještě k celosvětovému rozšíření a prosazení této víry třeba i mečem, je na problém zaděláno. To jsme zažili i s Leninovou a Trockého ideou permanentní světové revoluce a jejího šíření. Většina věr je proto v tomto směru opatrná a duchovní se snaží tyto aspekty tlumit. Největší problémy má s tímto islám. Řadu let to příliš nevedlo a nezdůrazňovalo se to. Až islámští teroristé si

uvědomili ohromný potenciál této myšlenky. A řada muslimů je tím zmatena a mlčící většina mlčí. Teroristické akty posledních desetiletí tak nutně zformovaly i postoj křesťanů a bezvěrců vůči islámu. Znáte ty bonmoty typu: *Ne všichni muslimové jsou teroristy, ale všichni teroristé jsou muslimy*. Když se setkáte s deseti psy a sedm z nich vás kousne, začnete být vůči psímu plemeni ostražití. Proto i ty averze vůči ošátkovaným a zahaleným ženám v evropských městech. Nebýt terorizmu, asi by to zase tolik nevedlo. Ale ten, kdo přijde k někomu na návštěvu, by se měl u něj chovat podle jeho zvyklostí. Pokud toho není schopen, neměl by tam chodit. Na námitky, proč nemohu být v Paříži zahalena, když mi to víra prikazuje, lze namítnout, může snad být atraktivní evropská blondýnka v Arábii na pláži v dráždivých bikinkách nebo dokonce nahoře bez? Dovedete si představit ten tanec? A přitom její „víra“ jí to také říká. Protože i ateisté mají svoji víru a tou je svoboda, životní styl a třeba i konzum, chcete-li. Proč by měli být jen věřící tolerováni a pardonováni pro zásady své víry? Schovávání důsledků svého jednání za slova své víry je přece nespravedlivou pozitivní diskriminací.

Tato situace časem zřejmě povede k jistému přehodnocení bezbřehé náboženské svobody i v našem korektním (*rozuměj hloupém a problémy zakrývajícím*) multikultu prostředí. Jinak to bude naše labutí píseň. Evropa si potřebuje na čas oddychnout od cizích hostů a najít zase sama sebe a svoji identitu. Však má dost multikultu i mezi svými, když srovnáte temperamentní obyvatele Středomoří s Němci, Skandinávci, Skoty nebo námi Slovany.

## Služby podvodníkům vynášejí

Nedávno jste tu mohli číst o falešných pozitivních těhotenských testech a už je tu další hit. Falešné alibi či prověření věrnosti partnerky/partnera. Ceny služeb jsou velmi různé. V případě, že potřebujete jen zajistit vstupenku, potvrdit pobyt v hotelu či odněkud zaslat pohlednici, zaplatíte pár stovek. Pokud je ale vaše akce složitější nebo dlouhodobější, může se to vyšplhat až do statisíců. Jednou se dokonce stalo, že žena zaplatila své sokyni dovolenou. Chtěla odlákat manželovu milenkou, nastrčila aktéra, který ji měl sbalit, a pak je dokonce poslala na dovolenou k moři. Není to ale jen o nevěře. Častým důvodem, proč si lidé služby těchto profesionálů najímají, je například to, že se jim nechce na rodinnou oslavu. Anebo se prostě jen chtějí věnovat svému koníčku. Nabízí se i test věrnosti, díky němuž zjistíte, zda vaše drahá polovička nemá nějakou bokovku, nebo zda odolá, když se na ni v baru nalepí přesně její typ. Když je nejhůře nasadí se *rozvraceč*. To je nastrčená osoba, která má za úkol například od vašeho manžela odloučit jeho milenkou. Dokonce za vás zprostředkují i rozchod s partnerem.

"Zachováváme klientům stoprocentní anonymitu a zároveň si od nich musíme udržovat odstup. Komunikace s nimi i proto většinou probíhá přes e-mail nebo telefon. Osobně se setkáme málokdy," vysvětluje atraktivní blondýnka.

Doufám, že už nevytahujete mobil či negooglitte, kdeže ty služby jsou. Pokud přece, tak na:

<http://www.alibinamiru.cz/>

## Ze společnosti

Opakování, matka moudrosti: V nadcházejících komunálních volbách, už tento měsíc, v Neratovicích kandiduje i část bývalých OISáků, jmenovitě tři – Petr Hudec, Honza Jankovec a já. Takže doufáme, že místní nás podpoří a s naší volební stránkou se seznámí a známým doporučí na adrese:

**[vpn-neratovice.wz.cz](http://www.vpn-neratovice.wz.cz)**

*Řešení úlohy: Při řešení tohoto problému se lidé rozdělují na dva druhy: první je prakticky nadaný a snaží se řešit úlohu experimentálně (vykoná pokus a směsí vypije, snaže se chuťovými pohárky zjistit směšovací poměr). Druhý druh má teoretické ambice a teprve po výpočtu si výsledek prakticky ověří. Dejme tomu, že sklenice mají objem 100cm<sup>3</sup> a čajová lžička 1cm<sup>3</sup>. Tak po prvním míchání je vlevo 101 cm<sup>3</sup> směsi v poměru je 1tonik:100 gin. Čajová lžička této směsi obsahuje 1/101 toniku a 100/101 ginu. Vpravo je po jejím přidání tedy 100/101 ginu a (99+1/101)=10000/101 toniku. To je též poměr 1:100, neboť 100\*101/101/10000 = 1/100, takže ginu v toniku je právě tolik jako toniku v ginu.*